

Op fra Dybet.

Roman af

Frances Burnett.

Paa Dansk ved P. Skovrøys.

(Fortsat.)

Da Anice en Aften efter Bordet gik ud i Haven for at plukke nogle Blomster og just stod bag ved en høj Hyldebuss og plukkede af dens blegrode Blomster, gik pludselig op for hende, at hun blev iagttaget af en eller anden — en, der stod ved Beskæftningen hinsides Hækken. Hun havde, mens hun gik omkring fra den ene Busk til den anden og plukkede, upåttende nymmet paa en Sang. Hendes Stemme havde fængslet den forbigaaende.

Det var en kraftig bygget Kulpige med smukke, energiske Træk, der stod der bag Hækken og saa paa hende. Maaske forekom det denne Pige, der var udsat af Arbejdet og bedækket med Kulløv, som stod hun her foran Paradiset. Den unge Pige havde fremstillet saa mange Blomster paa denne lille Plet, at Foraarsluften trindt om var opfyldt af friske Dufte. Og midt iblandt Blomsterne stod Anice i sin fine Merinofjole, med sin Blomsterturv i Haanden og en Blomstertast i Bæltet og nynnede frem for sig.

I Joans Bryst brød pludselig frem Sanken for Skønhed og Hjertets Renshed. Medens hendes Dine hulede paa Anice, paakom der hende en Følelse af af Utillfredshed, Beklemmelse, Uro. Hun havde ikke kunnet sige hvorfor; men hun blev paa en vis Maade vred paa sig selv. Hun havde en tung Dag bag sig. Alting var gaaet sjaevt for hende i Gruben; og ligedan gik det hjemme. Hun havde med sin faste Karakter ondt ved at finde sig i Lifes Svagbed. Hun havde aldrig vandret paa Moser, men i Dag havde hun vandret paa latter Torne. Den unge Piges Sang bragte hende i en heftig Bevægelse.

"Hun er inden for Hækken," sagde hun med dump Stemme, "jeg er uden for — det er Forskellen. Det ser næsten ud, som var Hækken fast lukket trindt omkring, som om hun var sødt der inde blandt Blomsterne, og som om hun lige saa lidt kunde komme ud som jeg ind."

Da var det, at Anice vendte sig om og saa hende. Deres Dine mødtes, og Anices første Tanke var selvfølgelig nok den, at det maatte være Joan. Deres Velsigelse passede paa en Prit. Der gaves ikke i Niggen to saadanne Riger. Alt dette gik op for hende i et Nu. Hun gik hen til Hækken med et vindende Smil paa Læben.

"De ser paa mine Blomster," sagde hun. "Vil De have nogle?"
Joan nodede med Svaret.
"Der er mange, der faar," sagde Anice, idet hun tog en Haandfuld af Kurven og rakte dem over Sjædet. "Maar Arbejdet gaar her forbi, beder de mig ofte om nogle, og jeg tror, De holder endnu mere af Blomster end jeg — og det vil sige noget."

Joan strakte Haanden ud og tog Blomsterne, kjetet men meget varfomt.
"Mange Tak," sagde hun, "det er meget smukt af Dem, at De saadan giver Deres Blomster bort."

"Det morer mig," sagde Anice og plukkede i det samme en blegrode Hyacinth og rakte hende den. Da Joan tog den, mødtes deres Dine.
"Er De Joan Lowrie?"
Joan løstede Hovedet.
"Ja," svarede hun, "jeg er Joan Lowrie."

"Å," udbrød Anice, "hvor det glæder mig!"
Stranken imellem dem syntes med et hjernet.

Nøget ubestrideligt i Anices ejendommelige Bæsen havde bevirket netop det, som hun i Virkeligheden tilføjede. Joans stolte utidige Natur aabnedes for dette vidunderlige. Den unge Piges Miner og Sprog lignede hendes Sang. Hun stod som hidtil inden for Hækken, stod der i sin hvide Skjole omgivet af Blomster, som hørte hun til der inde; men en usynlig Del af hendes Bæsen var vandret over Hækken.

"Å, hvor det glæder mig!" udbrød hun.
"Det er meget venligt af Dem," svarede Joan, "men jeg fatter ikke ret — forsaar ikke."

Anice nærmede sig hende endnu mere.
"Dr. Grace har fortalt mig om Dem," sagde Anice — "og Dr. Derrid ogsaa."

Et dybt Andebdrag havde Joans solbrændte Bryst, og Anice troede at se en let Rødmme paa hendes Kinder.

"De har begge været gode imod mig, men jeg vidste ikke, at —"

Anice afbrød hende med en Haandbevægelse.

"Det var Dem, Joan, der saa kjærligt tog Dem af Live i hendes Nød."

Joan blev pludselig alvorlig.

"Det var Dem, der gav Live Arbejde og Løjt til Barnet," svarede hun.

"Ja, det var mig," svarede Anice. "Men jeg vidste ikke ret, hvad jeg skulde sige hende. Jeg vil haabe, hun har kunnet bruge det. Ikke?"

"Jo, mange Tak, Fruen." Og derefter vendte hun med sagte Stemme: "Det var en god Støtte for Live og mig. Live var rigtig nok ilde faren, og hun er saa ung endnu, at hun ikke kunde bære den Jammer, som ramte hende. Det var hende dog en stor Lættelse, da hun saa, at der var nogen, der brød sig om hende."

Anice fattede Mod.

"Maaske jeg tør besøge hende en Gang," sagde hun. "Tør jeg? Jeg vilde saa gjerne se den lille; jeg holder saa meget af Børn."

En lille Pølse fulgte, derpaa sagde Joan stammende:
"Ved De — De ved vel ikke — hvordan det har sig med Live? De er jo selv saa ung endnu, og man har vel ikke fortalt Dem alt. Den Slags Børn som Livs funder i Reglen ikke megen Kjærlighed."

"Jeg kender hele hendes Historie."

"Saa kan De godt komme, naar som helst De finder for godt. Mange folk tror, der er noget ondt ved Barnet. Det glæder mig, at De dog tænker anderledes."

Derpaa gik hun sin Vej. Anice saa efter hende, til hun var forsvunden hende i Gaden. Hun saa formelig imponerende ud, da hun i sin gule Mandbragt stred hen ad Vejen, medens Omridsene af hendes kraftige Skikkelse aftegnedes skarpt mod Lyset. Det kunde ikke være muligt at en Menneftblomst som denne skulde blomstre, visne og dø, uden at være naaet til en højere Udvikling.

"Jeg har talt med Joan Lowrie," sagde Anice ved hendes næste Nøde med Derrid.

"Kom hun til Dem, eller gik De til hende?" spurgte Derrid.

"Hun kom til mig, men jeg tror, uden at hun har villet det."

"Det var det bedste," mente han.

Joan Lowrie var en Gaade saa vel for ham som for de andre. Hvorvel han kom sammen med hende hver Dag, var han hidtil ikke kommen hende et eneste Skridt nærmere. Hun holdt sig lige saa fjævn fra ham som fra de andre. En simpel og for det meste taus Hilsen var det eneste, der forefaldt imellem dem. Han kunde stille op, hvad han vilde — han kom ikke videre — og han gjorde sig Umage nok. I Ny og Na fandt han Lejlighed til at vise hende en Villighed, og en sliq Lejlighed gik han aldrig glip af, medens han dog vogtede sig for at lade nogen mærke det. Det havde hidtil aldrig voldt ham synnerlig Vanfælighed at vinde Menneft, men denne Pige holdt ham paa en hartad uventlig Maade paa Afstand. Dette smagte Derrid meget ilde — hvad der ikke kan forundre nogen. Han vilde dog ikke give tabt. En Gang, da han vilde lette hende for noget Arbejde, blev han ondt tilbagevist.

"Der er nok blandt de andre, der mere trænger til Lættelse end jeg," sagde hun. "Hjælp dem, og jeg skal takke Dem derfor."
I Tidens Løb erfarede han dog tilfældig, at hun trods sin ydre Tilbageholdenhed havde gjort sin Indflydelse gjældende til Gunst for ham.

De ældre Kulgraveres forargedes over hans Ungdom, de yngre over hans Ridskierhed i Tjenesten. Desuden var den Omstændighed, at han ikke var fra Lancashire, ikke til Gunst for ham. Han var "en af Herrens," som det hed.

Haade han vist Mangel paa Vilje eller været vankelmødig, vilde han snart have mistet ethvert Spor af Myndighed, men hans aandelige Kraftighed sugrede til hans legemlige — en Kraftighed, der gransede til Halsstarrighed. Skjont man nu hørte, at han kunde saa Bugt med ham eller jage ham i et Musehul, saa kunde man dog brikke ham ved en stadig Opposition, hvad man ogsaa troelig gjorde. Om det saa var de kvindelige Arbejdere, saa smeede de Kamfer imod ham.

"J gjorde vist klogest i at lade Ingeniøren være i Fred," plejede Joan at sige paa sin tørre Vis. "J gjør ham dog ikke sange med eders Gjenstand om ham og bide tør J jo ikke alligevel."

"Naturligvis," streg en af de kjælleste, "lad bare Ingeniøren være! Joan holder en Klat af den Ingeniør."

Denne Ytring blev naturligvis modtaget med en stralende Latter, men den forstummede brat ved det Blif, som Joan kastede omkring sig.

(Fortsattes.)

Smæld og Smæld.

Vars Østedal. En dansk Skuespiller fortæller i "Høiblat N. Dagbl." følgende om Vars Østedal: For et Par Aar siden da jeg berejste Norge med et dansk Selskab og opholdt mig i Stavanger, fæste det under Froeen en Søndag, hvor som bekendt Pludselighed er forbudt i Norge, at jeg gav en Dreng et Glas med den Bæstet af Kaffe mig Vand. Han kom imidlertid tilbage med det tomme Glas; han havde været i den nærmeste Gaard, der tilhørte Vars Østedal; denne havde borttaget Drengen med følgende ret betegnende Ord: "De danske Djevleens Børn faar ikke en Draabe Vand i mit Hus!"

— Vars Østedal optraadte if. "Verb. Gang" en Uges Tid efter, at Bjørnsen havde holdt Foredrag om Sædelighedsfagen i Egerfund, samme Steds og forkyndte, at det, Bjørnsen forkyndte, bare var Tant og Tav. Nej her og her alene er der Naaben mod Uædelighed," raabte han og slog paa sin gamle Bibel, "denne Bog, og denne alene gjør os sædelige."

Mange af Østedals daværende Tilhørere vil nu minde dette, som altfaa var paa en indirekte Maade at beskyldte alle dem, der ikke var bibeltroende, for Uædelighed.

Du kan hoste og hoste og hoste og hoste, men du gjør det ikke, hvis du tager DeWitts Hoste- og Tæringskur. Sjøholm.

En latterlig Fejl. (V. G.) En norsk Regulerer kunde i visse Forbindelser ikke udtaale "N." "Naar I sætte Koner ind i Banken, saa faar I Jenter" ud, sagde han en Gang i en Regnetime.

Uvidenhed om DeWitts Little Early Rifers Dyrer er en Ulykke. Disse Smaapiller regulerer Leveren, kurerer Hovedsmerter, Ufordøjelighed, lugtende Munde, Faldhed og Biløshed. Sjøholm.

En rar Pige. Fruen: "Skammer Du Dig ikke, Anna? Nu har Du været over en Time borte for at hente et halvt Pund Kaffe."

Pigen: "Nej det maa De rigtignok undskyldte, Fruen, det var sandelig et helt Pund."

Der paaligger ethvert Mennefte den strengeste forpligtelse til at tage vare paa sin Helse. Og dette ikke alene for sin egen Skyld men ogsaa for sin Familjes. Dr. Lucas's Dispensary, 68 Randolph St., Chicago, hvis Anvertisement findes i en anden Spalte, kan til enhver Tid konsulteres ved personlig eller skriftlig Henvendelse. Vogen "Livets Hemmeligheder" sendes Enhver frit.

Hvad gjør du for at stande din Hoste? Lad os anbefale DeWitts Hoste- og Tæringskur. Det er usejlbart. Sjøholm.

Hvad er en Engel, Mama? spørger lille Ida.
"En Engel er en lille Pige, som har Vinger og kan flyve."

"Jasaa! — Papa sagde i Gaar til Jomfru, at hun var en Engel. Kan hun da ogsaa flyve bort?"
"Ja mit Barn! — og det straks."

En Prøve overbeviser de mest vantro. Omhyggelig preparerede, behagelige at tage. DeWitts Hoste- og Tæringskur er et værdifuldt Læddel.

Himlen. Læren i en Søndagskole i Boston: Duffer Du at komme i Himlen, naar Du dør?
Den lille Dreng (tvivlende): Jeg ved det ikke. Er der saa smukt der, som i Boston?

Du onster ikke en uvirkom Lever. Du onster ikke en gulsten Ansigtsskæb. Du onster ikke Hovedpine. Brug da DeWitts Little Early Rifers, de berømte Piller. Sjøholm.

Dr. Cass' Hoste-Sirup har vundet sin Berømmelse paa dens egne Meriter. Men er lige saa virksom i et Lidelde af rebrøst Hæm. I en en trivl Forhøvelse, da den ærligstelig lindrer Hosten, fæledees at Yngerne og Luftene ikke tæres af Hosten, og de herved lindres for Smerter. Solars af M. Sjøholm, Apotheker, Dannebrog, Nr. 8.

Godt Udseende.

Et godt Udseende rækker dybere end til Huden, det betinges af alle Organernes sunde Tilstand. Er Leveren uvelkom har du et falmet Udseende; er Maveslindet uvelkom har du et dyspeptisk Udseende, og desuden dine Rygter er angrebne for du et smærtet Udseende. Selskabet og de Bittere vil være gode. Læret og Bittere er det store Middel og Læret, der vider det store paa de sidste Dage. Kæmper Kæmper, Diger og Rygter, og Kæmper en god Kæmper. Selskabet og Bittere, 20 Cents i Flaske.

Tal og Dymuntring.

Saa alle mulige Verdens Rantier indløber der stadig Talkefærdigheder angaaende den berømte Medicin Dr. Peters Kurio, og dens Virkninger i en Mangfoldighed af Sygdomstilfælde. Redenslaaende Brev fra Boston, Minn., er et af de mange.

Boston, Minn., 20de Nov. '91.
Dr. P. Fahrnen.

I November Maaned isfor blev jeg saa plaget af Gigt i min højre Fod, at jeg vanskelig kunde røre mig. Tilslut maatte jeg gaa tilfængs. Mine Betsjendte raadede mig til at kjøbe et elektrisk Bælte, hvilket jeg ogsaa gjorde; men det hjalp mig ikke. Derpaa besluttede jeg mig til at prøve Deres Kurio, og det angret jeg ikke paa; thi nu er jeg saa frisk, at jeg kan arbejde, og næst Gud takker jeg Deres ypperlige Medicin for alt det Gode, den har udrettet for mig. En af mine Betsjendte, J. Holmen, var plaget af Mavekatarrh, og jeg raadede ham til at prøve Kurio. Da han havde brugt op det halve af en Kasse, var han helbredet. Jeg kunde nævne mange flere Eksempler, og skulde De onste det vil jeg med Glæde staa til Tjeneste.

Herbødigt

Jør Skundberg.

Det er et Faktum, at DeWitts Little Early Rifers har en rivende Afslætning, og hvorfor? Simpelt fordi de er behagelige at tage og virkningsfulde. Mangdens Piller. Sjøholm.

En Hemmelighed. Læserinden: Kan Du sige mig, hvad en Hemmelighed er?
Den lille Pige: Ja, minfrotten! Det er noget som alle gaar og hvisler ind i Øret paa hinanden.

Dr. N. Rosenbergs Co. i Chicago har helbredet mange Syge, som vare opgivne af andre Læger for uheldredelige, eller hvis Helsebrød var bleven odelagt af Kvalfælv, til hvem de i god Tro havde henvendt sig. Alle kroniske og private Sygdomme er en Specialitet og især saadanne, som ere følger af Ungdoms-Ubesindigheder og Daarfskab. Dr. Rosenbergs ypperlige Bog "Ungdommens Raadgiver" burde læses af alle unge Mænd. Den sendes frit, naar Frimærker indlægges. Saa Anvertisementet i en anden Spalte.

Ugteskabet. Han: Kan de koge Mad?

Hun: Ja.

Han: Kan De gjøre et Bærelse rent og holde det i Orden?

Hun: Ja.

Han: Kan de vaske og stryge?

Hun: Ja.

Han: Vil de saa være min Kone?

Hun: Nej. De behøver en Tjenestepige og ingen Hustru.

"En ærlig Pille er Apotekets ædelste Gjerning." DeWitts Little Early Rifers kurerer Faldhed, Biløshed og Hovedpine. Sjøholm

En Trøst. Faderen (i en streng Tone): Det er en Skændsel, min Søn. Din Karakterbog udviser, at Du er den sidste i Klassen af toogtyve Elever.

Sønner: Det kunde have været endnu værre, Fa'er.

Faderen: Det kan jeg ikke indse.

Sønner: Klassen kunde have haft flere Elever.

Der gives en saadan Mængde forskellige kroniske Sygdomme, at deres Tal umuligt kan opgives. Kendstak til disse Sygdomme og deres Oprindelse burde alle og enhver forsøge at fassie sig. Dette kan ske ved at tilskrive Dr. Wells og fra ham erholde hans nye Bog "Vejen til Helsebrød og et lykkelig Liv," som tilsendes enhver ved Modtagelsen af 6 Cents i Frimærker. Se Anoncen.

Budlens Arnica Salve.

Er den bedste Salve mod Saar, Karskærter, gamle Saar, Surben, trykknud, Frostskade, Mykrost, Støb, Plaster og Ublister. Den kurerer Hæmorrhoider eller ingen Betaling. Saa konsulter at give fuldkommen Tilfredshed eller Pengene gives tilbage. 25 Cents i Flaske.

Handles af Apotheker, Sjøholm.

Garanteret Kur for La Grippe

Vi bemynbiger vor averterte Apotheker at sælge dig Dr. Kings New Discovery for Læring, Hoste og Forskjæle paa denne Betingelse: Er du angreben af La Grippe og vil anvende dette Middel efter Anvisning; naar du har givet det en rimelig Prøve og ikke mærker nogen Bæring, kan du bringe flasken tilbage. Vi giver dette Tilbud paa Grund af den foruventlige Succes, som Dr. Kings New Discovery opnaar i alle Karskærter. Vi har alle hørt om anget Tilfælde, hvor den har hjulpet. Prøve det. Hver Flaske koster 25 Cents og 50 Cents i Flaske.

I Am Pretty

well satisfied that
SANTA CLAUS SOAP
is the BEST LAUNDRY SOAP in the world
and I use it in all my washing and cleaning.
MADE ONLY BY
N. K. FAIRBANK & CO. Chicago
ALL GROCERS KEEP IT.

POPULÆRE KANDIDATER

—som har—
FOLKETS STEMME PAA SIN SIDE.

Publikums Valg af sine Vinterklæder falder meget iblandt

P. G. SHANSTROMS

udsøgte og fint færdigsyede Lager af
OVERFRAKKER OG DRACER

for Mænd og Dreng. Dette er det eneste eksklusive Beklædningsetablissement i Howard County. Lageret er stort og fuldstændigt. Der opkjøbes i store Partier, og sælges billigt til

En kontant Pris til alle.

Har du lagt til Side en vis Pengesum til Anskaffelsen af Vinterklæder, vil vi give dig mere Værdi for Pengene end noget andet Hus. Vi kan og vil gjøre hvad vi sige.

P. G. SHANSTROM,

Nordsiden, ST. PAUL.

C. G. JENSEN, Dansk Salgsmand.

OWEN'S Elektriske Bælte med Tilbehør

Selbæder
Åkute, Kroniske og Nerve-Sygdomme.

THE OWEN ELECTRIC BELT AND APPLIANCE CO.
NEW YORK, CHICAGO AND ST. LOUIS

Bemærk! The Owen Electric Belt & Appliance Co. er incorporeret under Staten Illinois Lov, med en kontant Kapital af \$50,000.00. President: Dr. A. Owen; Kasserer: S. W. Owen; Sekretær: G. E. Owen. Hovedkontoret, Hoved-Engelskabet og eneste Fabrik er beliggende paa No. 191-193 State Street, Chicago. Den Nordtanske Korrespondance foregår alene fra Chicago-Kontoret. Desuden findes der et Arbejdskontor i New York City. Saa ingen mulig Maade maa et holdes ansvarlige for, hvad Kæmper eller andre, som maatte læse vore Brev, kan finde paa at fremsomme med. Nummer, som maatte sige fra et af vore mange Kontorer, kan hule paa, hvad der bliver sagt.

Sovnløs i hv til otte Maaned.

Dr. A. Owen. **Marshall, Minn., 20. September 1891.**
Som De erindrer stred jeg til Dem sidste Foraar efter et Bælte til min Søster, som hun ogsaa har brugt siden med stor Hæls, og da jeg i Sommer stred til Dem at hun led saa meget af Søvnløshed, gav De mig først det Raad, at hun skulde ligge med Bæltet, hvilket hun gjorde, og efter en kort Tid at have ligget med det vendte Sønnen tilbage efter at have forladt hende i 7 a 8 Maaned, og Gigt. Saa ingen mulig Maade maa et holdes ansvarlige for, hvad Kæmper eller andre, som maatte læse vore Brev, kan finde paa at fremsomme med. Nummer, som maatte sige fra et af vore mange Kontorer, kan hule paa, hvad der bliver sagt.

Herbødigt A. Larsen, Bog 375.

Altamt, Fla., Oktober 1. 1891.

Dr. A. Owen. **Altamt, Fla., Oktober 1. 1891.**
Jeg vil ikke undlade at frembringe min Taknemmelighed for al den Hjælp Deres Bælte har skaffet mig, jeg som var saa plaget af Rheumatisme i lange Tider. Jeg søgte tre Læger og betalte ud store Summer, men alt forgjæves. En af Lægerne lagde at jeg led af Nerveheumatisme, en anden at det var min Lever som var angreben. Men ingen Anbring kunde de fassie mig. Tilslut hjølte jeg da et elektrisk Bælte, som kostede mig blot \$20.00. Derom nogen af mine Landsmænd skulde lide af Rheumatisme eller en anden Sygdom saa bor han kjøbe sig et elektrisk Bælte No. 4. Jeg har den Overtøisning at det helbreder enhver Sygdom. Herbødigt J. A. Sjøholm.

Stivheden i Lemmerne er forsvunden.

Dr. A. Owen. **Lamberton, Minn., 21. Sept. 1891.**
Bæltet, som De sendte mig i Rai, har hjulpet mig meget, og Stivheden i Lemmerne er forsvunden, endog jeg er en gammel Kone. Herbødigt Synnøve Nyhus.

Bæltet har været til stor Nytte.

Dr. A. Owen. **Black River Falls, Wis., 28. Aug. 1891.**
Det Bælte, som jeg fik fra Dem i November forrige Aar vil jeg ikke være foruden, thi det har været os til stor Nytte. Jeg er meget bedre, og jeg vil ikke miste Deres Bælte. Herbødigt Ole R. Olsen.

Dr. A. Owen.

Dr. A. Owen. **Rolline, Ill., 21. Sept. 1891.**
Jeg er glad at meddele Dem at det Bælte No. 3 som jeg fik først i April iaar, ved et Par Dages Brug borttog mine Rygsmerter og regulerede min Maade, og jeg kunde mig stærkere for hver Dag. Herbødigt Jacob Hansen.

Alle de, som maatte onste nærmere Underretning i Anledning af Bæltet af Åkute, Kroniske og Nerve-Sygdomme, bedes skrive eller skrive Katalog samt vigtige Meddelelser tilkomme Eders Eksterne her fra Post, som ere helbrede ved hjælp af Owens elektriske Bælte. Kataloger paa Nordt, Event, Lyd og Engelst. Beslag 2 Cents i Frimærker og atbøler

THE OWEN ELECTRIC BELT & APPLIANCE CO.,

191-193 STATE STREET, CHICAGO, ILL.